

JEG LIKER IKKE AT DU MENER AT JEG MENER TING

med Hanan Benammar, Mattias Cantzler, Jan Christensen, Anders Eiebakke, Linda Bournane Engelberth, Andreas Hald Oxenvad og Birgitte Sigmundstad

**Sagene Senter for Samtidskunst, 10.-16. mai, 17:00-20:00 eller etter avtale med elinmack@gmail.com
Sagene Kunstsmie, Kristiansandsgate 2, Oslo (opp trappa ved Sagene Samfunnshus).**

Utstillingen JEG LIKER IKKE AT DU MENER AT JEG MENER TING viser en rekke kunstprosjekter som berører seg med kritikk, politiske narrativer og friksjon på ulike plan.

Anders Eiebakke presenterer en serie med fantomtegninger av sivilkledd politiagenter tegnet til en video under arbeid om overvåking. I tillegg viser han en skjerm der tegningene er behandlet med teknologi for ansiktsgjenkjenning. Publisering av politiagenters identitet er kontroversielt, men her presenteres de uten navn og bare som håndtegninger etter minnet. Verket kan plasseres mellom tradisjonell form for kunstnerisk portrettering og etterlysttegninger brukt av politiet.

Veggmaleriet av **Jan Christensen** er basert på teksten «Ingenting for Norge»; fra et fotografi av det legendariske, norske black metal-bandet MAYHEM. Kunstverket og teksten kan leses som en ambivalent kommentar om kulturell identitet. I en norsk sammenheng, kan veggmaleriet vurderes i forhold til den opprinnelige misantropiske subkulturen hvor black metal er den ultimate samfunnskritiker – med distanse og avsky til samfunn og myndigheter, eller som det motsatte ved at verket referer til en gryende nasjonalisme i dag.

Som en rød tråd i eget kunstnerskap har **Hanan Benammar** vært opptatt av ordenes betydning. Gjennom en sosiologisk og antropologisk tilnærming har hun i flere verk søkt å avdekke, eller forstå strukturer og tvetydighetene som kan knyttes til språket. I *Gå og spis faren din* har Benammar innhentet banning fra flerspråklige personer, for deretter å få tekstene oversatt til norsk, og videre til norske dialekter. Ved å rette blikket mot dialektene, kommenteres også det sosiokulturelle aspektet knyttet til språk, der det bourdieuske blikket avdekker forhold mellom klasse og språk, kjønn, dialekt og tro.¹

I filmen *I en ny retning* av **Birgitte Sigmundstad**, møter vi filmskaperen Stan Brakhage og den legendariske filmkritikeren Pauline Kael spilt av henholdsvis Ole Johan Skjelbred og Pia Maria Roll. Det iscenesatte intervjuet, som er basert på et opptak av de to, berører sider av det å være både kritiker og kunstner. Filmen problematiserer hvordan kunstnere kommuniserer egne tanker og idéer.

Birgitte Sigmundstad deltar også i utstillingen med et annet prosjekt kalt *Imperiet slår tilbake*. I 1998, fikk hun tilgang til lager og kjeller ved The Natural History Museum i London. Sebraer, giraffer og antiloper som tidligere hadde stått i staselige hjem, herskapshus og museer, var nå mindre akseptabelt for offentligheten. Når det gjaldt muséene, ville de kvitte seg med dette gammelmodige og støvete *image* troféene representerte. Fotografiene viser disse dyrene som en påminnelse om engelskmennenes erobring og rovdrift på andre kontinenter. I essayet *Why Look at Animals* (1977) skriver John Berger om vårt forhold til dyr og hvordan det har forandret seg fra å være noe magisk, brukt i ritualer og de aller første maleriene som eksisterte, til å bli troféer og forbruksvarer.

Også opptatt av kolonialhistorie, men med en mer eksperimentell tilnærming, arbeider **Mattias Cantzler** med kunstneriske prosesser som etterligner vitenskapelige metoder. Han jobber med et større animasjonsprosjekt kalt *BLUFF*, som er basert på forskjellige kategorier av rettigheter og restriksjoner for land i USA. Det animerte kartet viser blant annet urfolksterritorier i et område som heter «Bluff» i staten Utah, hvor kartets farger definerer ulike typer eierskap. Eiendommene fragmenteres og abstraheres gjennom animering hvor former og rutenettets geometri refererer til byråkratiske og imperialistiske metoder for oppdeling av land.

Apokalypse av **Linda Bournane Engelberth** består av lydopptak av virkelige konflikter og krangler mellom ulike par, som har blitt transkribert. Skuespillere har deretter lest dialogen inn igjen som et nytt lydspor, som presenteres i utstillingen. Verket problematiserer relasjoner og følelsesliv, økonomi, språk og kommunikasjon. Man stiller spørsmål ved kjønnsroller, retoriske prinsipper og subjektive blindsoner. Covid-19-pandemiens aktualitet, som også nevnes konkret i et par konflikter, refererer til situasjonen mange har opplevd med begrenset sosial aktivitet, arbeid og vanskelig livssituasjon.

Andreas Hald Oxenvad har trukket seg fra utstillingen på grunn av grunnleggende uenighet med Jan Christensen.

¹ Fritt etter Rikke Kommissars tekst om *Gå og spis faren din*, Nitja senter for samtidskunst, 2021.